

Zijn doel is de blijde boodschap verkondigen, kunst zijn middel. Met ganzenpen, houtskool, krijt, aquarel of andere technieken, in kleur zowel als in zwart-wit, maakt Dries Vanwijnsberghe tekeningen en schilderijen die mensen willen helpen te groeien in hun geloof. Hij is er een vurig voorstander van om meer gebruik te maken van de kracht van het beeld om het geloof uit te dragen.

Ilse Van Halst

'Een kunstenaar entertaint met schoonheid'

REEDS bij het eerste telefoontje waarschuwt de kunstenaar ons. Over hem valt niet veel te vertellen, klinkt het bescheiden. „Het zal dus een kort gesprek worden, mevrouw. Ik ben trouwens niet bepaald een goed verteller. Dat doen mijn tekeningen veel beter dan ik.” Maar met een enthousiasme waarop zijn vader, een geboren verteller, trots zou zijn, neemt de beminlijke man ons mee op een bezinnende ontdekkingsstocht naar de Boodschap in zijn werken.

- Was u als kind al gebeten door de tekenmicrobe?

Als knaap reeds bleek mijn aanleg, maar nooit was het in me opgekomen iets met dat talent te doen, laat staan naar de academie te trekken. Ik kom uit een diepgevoelig gezin met twaalf kinderen, van wie er vijf jong stierven. We hadden het niet breed, zeker niet tijdens de oorlog.

Mijn broer en ik kregen de kans op internaat te gaan bij de paters salesianen. Een fantastische ervaring. Geborgen, maar nooit beknot door onredelijke tucht, kregen we niet enkel een uitmuntende vorming op intellectueel, maar ook op sportief vlak. Daarnaast ging er veel aandacht naar onze religieuze opvoeding. We leerden er bidden en van de Kerk te houden.

Ik studeerde klassieke filologie en ging nadien les geven. Dankzij deze studies kreeg ik een hele achtergrond mee die mij uitermate goed van pas komt in mijn artistieke carrière. Ik leerde de filosofische en religieuze tradities kennen, ontdekte de grote verhalen van de mensheid. Net dit ontgaat heel wat hedendaagse kunstenaars, hoe groot hun artistieke aanleg ook is. Vandaag gaat er vaak te veel aandacht naar de techniek, terwijl het belang van een brede algemene culturele vorming wordt onderschat.

Schoonheid boort recht naar het hart van de mensen en weet het voor haar boodschap te winnen

- U ging dus toevallig aan het tekenen?

Ik noem het geen toeval, maar de voorzienigheid. Zij plaatste op het einde van de jaren 1970 kunstschilder Denis Dolphyn op mijn weg. Tijdens deze ontmoeting, die mijn leven een wending zou geven, suggereerde ik - zelf geboren en getogen in Beveren-Waas - deze kunstenaar dat hij in het Waasland zou schilderen. Hij zou daar het juiste licht voor zijn aquarellen en olieverven vinden. Omdat hij niet kon autorijden, bood ik aan hem rond te voeren.

Tijdens onze ettelijke ritjes stapte hij hier en daar uit om te schetsen. Intussen maakte ik van de gelegenheid gebruik om hem in het landschap te tekenen. Toen Denis mijn ontwerpen zag, was hij onder de indruk. Met zijn rijke ervaring zou hij me nadien heel wat tips en technieken aanleren, kennis die ik gretig opslopte. Een jaar later stelden we gezamenlijk tentoon. De rollen waren omgekeerd. Ik, die een ander wilde helpen, werd uiteindelijk door hem geholpen.

- Met uw werk wil u een diepere boodschap uitdragen.

Ik beperk me niet tot sacrale onderwerpen, maar schilder en teken zowat alles: mens en dier, bloemen en landschappen. Toch heb ik mijn roeping gevonden in het gebruik van kunst voor de bevordering van het religieuze. Ik wil allereerst verkondigen. Van huize uit ben ik erg gelovig opgevoed. Wij ervoeren dat religie kracht geeft, dat het geloof een mens leidt. Waar leidt een weg naartoe, als hij niet leidt naar de Kerk?

Vandaag wordt in onze samenleving over geloof en godsdienst veel prietpraat verkocht door mensen die er niets van weten. Als gelovigen moeten we veel meer uit onze pijp komen en getuigen van de Kracht die ons drijft. Dat kunnen we onder meer door veel meer gebruik te maken van de kracht van het beeld om onze boodschap uit te dragen. We hoeven ons heus niet te schamen.

Zo ontwerp ik momenteel een sticker naar aan-

© Wim Hendrix

leiding van het Jubeljaar ter ere van 150 jaar Mariaverschijningen te Lourdes. Die sticker zouden mensen op hun wagen kunnen kleven om te tonen wat de Kerk te bieden heeft. We mogen ons geloof niet wegsteken.

Ik pleit voor meer ruimte voor het beeld, dat op een heel eigen manier tot mensen spreekt en vaak een diepere snaar weet te raken. Voorwaarde is wel dat de kunstenaar zijn stiel kent, kundig is en werkt met kennis van materialen en met oog voor originaliteit. Wil je als artiest het evangelie verkondigen, dan moet je kwaliteit afleveren. Omdat de waarde van die boodschap zo groot is, zal

het middel altijd te pover zijn om ze te verbeelden. Als kunstenaar kun je slechts suggereren en inspireren. Het schone is moeilijk.

Zelf ondervind ik telkens opnieuw dat kunst mensen aantrekt. Ben je ergens aan het schilderen, dan houden mensen even halt, geïnteresseerd in wat je aan het scheppen bent. Doe je dat in een nieuwe stijl, vertel je een fris verhaal, ken je je stiel - dan worden mensen geboeid. Een kunstenaar entertaint met schoonheid. Schoonheid boort recht naar het hart van de mensen en slaagt erin hun hart te winnen. Daarom mogen we het belang van kunst niet onderschatten.

- U stichtte een eigen kunstgalerie, om via kunst de gevoeligheid voor het sacrale te bevorderen.

Midden de jaren 1970 richtte ik in Antwerpen mee kunstgalerie Civitas op. Doel was de gevoeligheid voor het religieuze te bevorderen via het artistieke. Dat probeerden we door een rijke verzameling religieuze kunstwerken samen te brengen en die ten gepaste tijde te kijk te plaatsen op plekken waar veel volk passeert, in de hoop dat de mensen geraakt zouden worden door hun boodschap. Het aanwezige zegt altijd meer dan het afwezige.

Daarnaast kochten en verkochten we inboedels van kloosters. Met de opbrengst financierden we missionaire projecten zoals de vertaling van de besluiten van het Tweede Vaticaans Concilie in één of andere Afrikaanse volkstaal.

- Nu pakt u uit met een tentoonstelling over Lourdes?

In december 2006 bezocht ik samen met mijn vrouw het Franse Mariaoord. Ik beloofde er Onze-Lieve-Vrouw plechtig dat ik aandacht aan haar zou schenken. Ter plaatse maakte ik al heel wat ontwerpen. Eigenlijk doe ik dat aan de lopende band. Zo heb ik thuis honderden bivultjes met schetsen liggen.

Ik maakte een honderdtal mijmeringen over de boodschap van Lourdes, waaruit ik een veertigtal selecteerde als een bezinnende wandeling langs drie thema's: de rol van Maria in de heilsgeschiedenis, wat gebeurde er in Lourdes in 1858 en wat betekende Lourdes vandaag nog? Ik stel ze gratis ter beschikking van wie aandacht wil schenken aan Onze-Lieve-Vrouw. De tekeningen vormen een ideale artistieke invalshoek om in dit Mariajaar de diepere boodschap van Lourdes ter sprake te brengen.

Wie de tentoonstelling *Lourdes, een Godsgeschenk* gratis wil gebruiken, neemt contact op met Dries Vanwijnsberghe, telefoon 03/887.59.17. De kunstenaar leent ook de cyclus *De passie van moeder Teresa* uit • Bij uitgeverij Halewijn verschijnt eind februari het boek *Lourdes, 150 jaar later* van de hand van Mark Kemseke met zwart-witillustraties van Dries Vanwijnsberghe. Bestellen kunt u via de bestelbon op bladzijde 6.